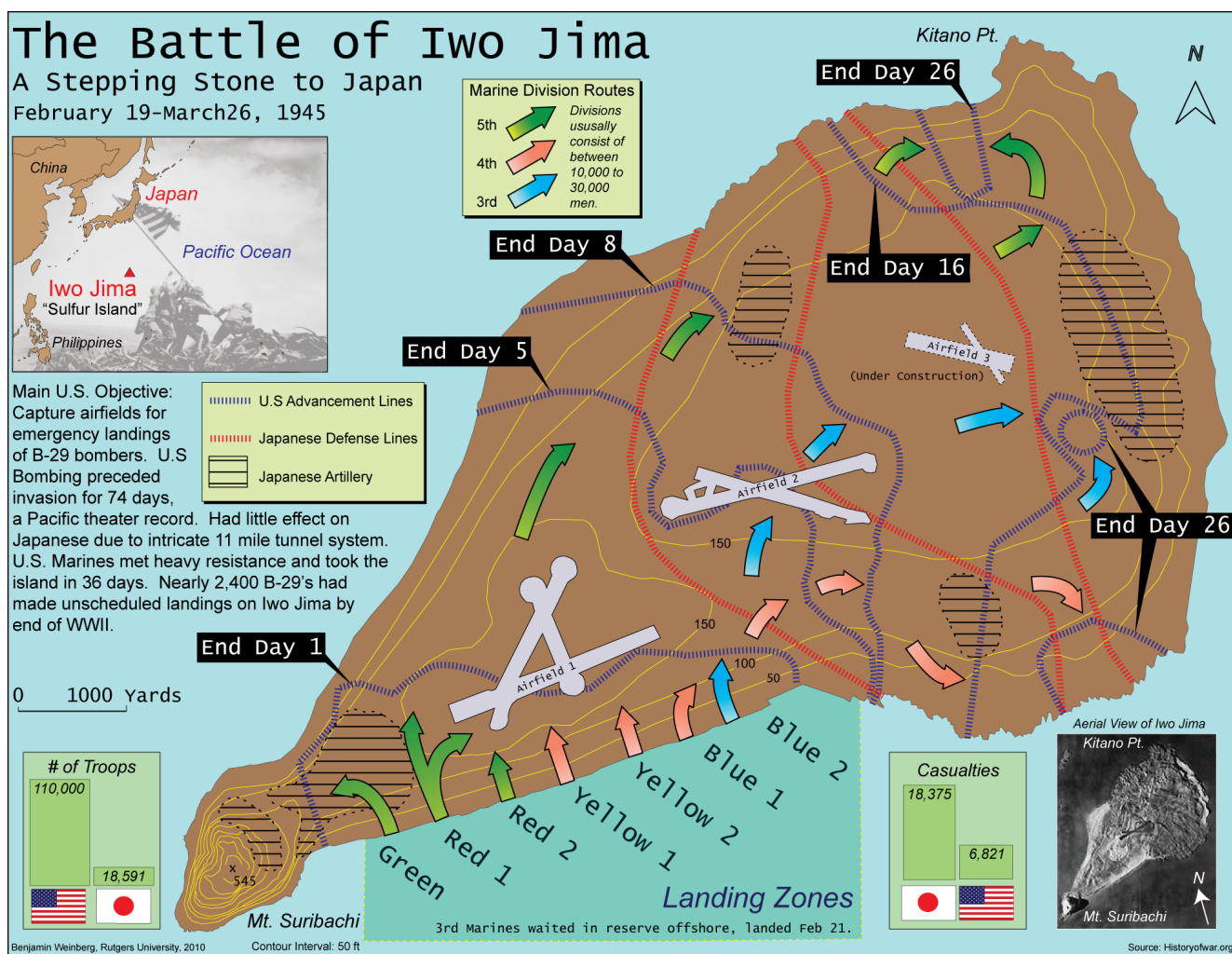

Bitwa na Iwo Jima miała miejsce od 19 lutego do 26 marca 1944 roku. Iwo Jima to mała wulkaniczna wysepka na Pacyfiku na północny wschód od grupy wysp zwanych Marianami. Dla Amerykanów Iwo Jima miała strategiczne znaczenie ponieważ z wyspy po zbudowaniu lotniska można było wysyłać bombowce niszczące militarne obiekty w Japonii.

Na początku 1944 roku Japonia już się cofała z terenów zajętych w 1942 roku. ale większość wysp była silnie broniona. Zdobycie tych wysp wymagało desantów z oceanu i pokonania załóg obrońców. Na górzystej wyspie Iwo Jima Japończycy zbudowali bunkry na stokach wulkanu połączonych podziemnymi tunelami. Główna góra była częściowo porośnięta gęstą dżunglą. W takich warunkach taktyka Blitzkrieg (wojny błyskawicznej)

nie była możliwa. Heinz Guderian (1888-1954), niemiecki generał, który opisał Blitzkrieg w książce Achtung Pancers postulował płaskie tereny walki zachodniej Europy i rosyjskich stepów. Walka na wulkanicznych wyspach Pacyfiku wymagała zupełnie innej taktyki.

Bitwę rozpoczynał huraganowy ogień ciężkiej artylerii okrętów biorących udział w desancie. Równocześnie setki bombowców zrzucały bomby na górskie umocnienia. Po bombardowaniu morska piechota (marines) lądowała na plaży tworząc przyczółek dla dostaw z oceanu i dalszej walki o wyspę.

<https://www.youtube.com/watch?v=KBuXgQRz3II>

Na Iwo Jima Amerykanie zaczęli od południowej górzystej części wyspy. W drugiej fazie zajęli płaską część wyspy na północy. W dżungli i na stokach wulkanicznej góry czołgi nie były praktyczną bronią. Brały udział w bitwie tylko na początku wspierając desant na plaży. Przenośna artyleria też nie była używana w walce. Żołnierze atakujący używali moździerzy i miotaczy ognia. Japończycy walczyli desperacko. Każdy bunkier i jaskinia górskie musiały być indywidualnie zniszczone. W wielu momentach bitwy miały miejsce walki indywidualnych żołnierzy używających bagnetów na karabinach i noży. Najskuteczniejszą bronią Amerykanów były miotacze ognia (flame throwers), które wypalały tlen w podziemnych bunkrach i zmuszały obrońców do wyjścia z podziemnych umocnień .

<https://www.youtube.com/watch?v=Ul0Qb80g2f8>

Amerykanie wykorzystali w bitwie siły liczące około 110 tysięcy żołnierzy. Japońska obrona wyspy liczyła 20-21 tysięcy żołnierzy. Straty po bitwie: USA 6,800 zabitych i 19,000 rannych. Po japońskiej stronie 18,000 zabitych, 216 dostało się do niewoli a reszta pozostała w ukryciu.

Nie mając dostępu do komunikacji żołnierze japońscy, którzy pozostali w ukryciu na kilku wyspach nie wiedzieli że wojna skończyła się 2 września 1945 roku. Były wypadki żołnierzy japońskich wychodzących z ukrycia 30 lub 40 lat po wojnie. Podczas bitew na wyspach zdarzało się, że żołnierze japońscy

nie chcąc się poddać skakali z wysokich brzegów wyspy do oceanu popełniając samobójstwa.

<https://www.youtube.com/watch?v=EuiLwGjkaaQ>

Pod koniec wojny rząd japoński zorganizował samobójcze oddziały kamikaze. Byli to głównie lotnicy i jednoosobowe załogi torped których celem było zatapianie jednostek floty USA partycypujących w wyzwoleniu wysp Pacyfiku.

Zdobycie wyspy Iwo Jima dało Amerykanom kilka strategicznych korzyści. Superfortece Boeinga B-29 mogły z wyspy dolecieć do Japonii, wykonać misje bombardowania militarnych celów i wrócić na lotnisko. Przed bitwą Japonia używała wyspy Iwo Jima jako bazę lotniczych operacji w rejonie wysp Marianów.